

Народна газета України
Виходить з 1939 року

Контрольний зразок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Субота, 17 березня 1984 року № 33 (3384). Ціна 2 коп.

КУКУРУДЗІ— КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

Здрастуй, весно хліборобська, довгождана, хвилююча пора. Пора, яку вже давно чекали трудівники полів, і ось вона крокує степами, ланами, хліборобськими турботами. А помисли їхні — у четвертому році одинадцятої п'ятирічки виростити і зібрати високий урожай всіх сільськогосподарських культур. І помисли величні, як і та справа, яку вони творять для людей, для добра.

Ось, скажімо, кукурудзіводи області. Їхнє слово тверде: одержати нині не менше 900 тисяч тонн зерна кукурудзи. І справа честі твоя, молодий кукурудзіводи, внести свій вагомий внесок у виконання цих зобов'язань. А добрий приклад, коли комсомольський гектар радував щедрим урожаєм, в області немало. Минулого року комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади № 2 колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району (бригадир В. Ковпак, групкомсорг В. Дубченко) зібрав по 45 центнерів зерна цієї культури з гектара. З добрим настроєм вийшли молоді механізатори на весняне поле, бо зустріли весну у всеозброєнні. Та й зобов'язання взяли на 1984 рік високе: на кожному з 150 гектарів одержати 60 центнерів зерна кукурудзи. Ініціативу механізаторів колгоспу «Дружба» підтримали в усіх комсомольських організаціях господарств району. Тож нині кукурудз'яний клин комсомольських гектарів зростає в Новоукраїнському районі і становитиме 5800 гектарів. Створено 25 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок.

Хороший приклад хліборобської майстерності, наполегливості показує і КМК тракторної бригади № 2 колгоспу «Прапор комунізму» Олександрійського району (керівник М. Ломко, групкомсорг М. Музафаров). Хлопці працюють за методом бригадного підряду, щороку добиваються високих урожаїв зерна кукурудзи. Нині слово молодих механізаторів: одержати по 55 центнерів цієї культури на кожному з 186 гектарів. Приклад КМК М. Ломка теж знайшов поширення в інших господарствах району.

Недавно пленум обкому ЛКСМУ України підтримав ініціативу молодих механізаторів Новоукраїнського і Олександрійського районів, які вирішили кожен третій гектар кукурудзи в своїх районах вирощувати силами комсомольсько-молодіжних механізованих ланок. А в цілому молоді кукурудзіводи області взяли шефство над вирощуванням цієї культури на 50 тисячах гектарів.

Звичайно, ці зобов'язання складні, відповідальні. І весна — перший іспит для кукурудзіводів. Як вони його складуть, якими темпами залежить не лише від безпосередніх виконавців — рілників, а й від сільських комітетів комсомолу, які покликані мобілізувати комсомольців і молодь на досягнення високих рубежів. Треба ще раз, перед виходом у поле, перевірити, чи вся закріплена техніка готова.

Успіх на весняно-польових роботах, бо саме вони є першим екзаменом для механізаторів, залежатиме від правильної розстановки кадрів. Про це треба було подбати заздалегідь, з урахуванням кваліфікації і можливостей кожного члена ланок, як це зробили у Олександрійському і Новоукраїнському районах.

Комітети комсомолу мають подбати й про те, щоб напруга соціалістичного змагання серед молодих кукурудзіводів відчувалася з перших днів весняних польових робіт. З цією метою слід ефективно використовувати засоби наочної агітації — блискавки, бюлетені соціалістичного змагання. Якомога оперативніше треба підбивати підсумки трудового суперництва. Вагоме слово у боротьбі з проявами безгосподарності, недбайливості у боротьбі за врожай покликані сказати комсомольські «пржектористи».

Високі соціалістичні зобов'язання взяли на себе молоді кукурудзіводи — на кожному з 50 тисяч гектарів виростити і зібрати 50 центнерів зерна качанистої. Лише взявшись за справу з молодечим запалом, ефективно використовуючи техніку, органічні і мінеральні добрива, прогресивні форми організації праці, можна добитися наміченого. Досягнення трудового успіху у вирощуванні важливої зернової культури — стане конкретним внеском комсомольців і молоді області у виконання Продовольчої програми країни, діловою відповіддю на рішення грудневого (1983 р.) і лютого (1984 р.) пленумів ЦК КПРС.

Весна покликана в поле. Тож в добру путь, хліборобі!

Комсомольці і молодь Олександрії палко відгукнулися на ініціативу москвичів про проведення 21 квітня комуністичного суботника, присвяченого 114-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

На робітничих зборах комсомольсько-молодіжного колективу малярів імені 60-річчя ВЛКСМ був

ПОЗИВНІ «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

дівельного управління № 3 члени КМК одностайно підтримали ініціативу москвичів про проведення 21 квітня ленінського комуністичного суботника. Передова робітниця мо-

ведь закликала товаришів у цей день добитися надпланового збільшення продуктивності праці, працюючи на економленні матеріалів. Колектив одностайно підтримав пропозицію Л. Кравець і зобов'язався виконати виробничі завдання суботнього трудового свята на 103 проценти.

В. ДЕМУРА, секретар комітету комсомолу тресту «Олександріяважбуд».

Мабуть, нагороди і почесні звання, які одержала наша бригада за останні роки як постійний переможець соціалістичного змагання, красномовно свідчать про трудові здобутки бригади. Але ми не заспокоюємося на досягнутому, не закосилусмо себе успіхами.

У бригаді 28 чоловік, із них 18 — комсомольці і молодь — головний наш резерв. Тож закономірно, що на комітет комсомолу, партійні організації покладатиметься велика відповідальність за виховання робітничої молоді, зміцнення трудової і виробничої дисципліни, рішучу боротьбу з прогульниками, ледарями. Я не дарма зачіпаю ці питання. Адже як відповідальному за роботу з молоддю мені доводилось безпосередньо брати участь у зміцненні молодіжного колективу, усуненні недоліків, які зустрічались в процесі зростання. Згадую про це також з тим, щоб із задоволенням відзначити ту непримиренність до різного роду порушень, яка виробилася у колективі і стала надійною перешкодою асьому, що гальмує чіткий ритм виробництва.

Хочу особливо підкреслити: вирішальну роль у зміцненні дисципліни і самодисципліни молодих слюсарів відіграв бригадний підряд. За прогресивним методом ми працюємо вже третій рік і встигли переконалися: дисципліна і відповідальність кожного члена бригади за загальний результат — вирішальні фактори підвищення продуктивності праці. І коли хтось підводив колектив, не вийшовши на роботу без поважної причини, простою доганю не обходилося. Те, що різко падав коефіцієнт трудової участі порушника і відповідно зменшувалась зарплата, не позначалося на бригадному результаті: хтось із слюсарів успішно заміняв недбайливого робітника. Хвилювало інше:

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

За рядком зобов'язань

Майже рік минув з того часу, як на сторінках «Молодого комуніста» була опублікована стаття Героя Соціалістичної Праці, бригадира тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району В. Андріяша «Хліб наш насущний». І роздуми уславленого хлібороба про проблеми розв'язування сільськогосподарського виробництва, про місце і роль молодих виробничників у виконанні завдань XI п'ятирічки не тільки не втратили своєї актуальності, а останнім часом набули ще більшого значення. Адже наше життя збагатилось новими значними подіями, головні серед яких — червневий грудневий (1983 р.) та лютий (1984 р.) пленуми ЦК КПРС. Їх рішення стали всеохоплюючою і конкретною програмою життя і праці усього радянського народу.

Питанням дальшого вдосконалення виробництва і підвищення продуктивності і якості праці, завданням комсомольських організацій, що випливають із рішень партії, був присвячений і останній пленум обкому ЛКСМУ України. Тисячі молодих виробничників області зобов'язали підвищити продуктивність праці на один процент і знизити собівартість продукції на 0,5 процента. А комсомольсько-молодіжний колектив слюсарів кіровоградського заводу «Гідросила» (бригадир комуніст В. Л. Бадов, групкомсорг Н. Сотула) вирішив добитися цього року надпланового зростання продуктивності праці на 8 процентів.

Про конкретний внесок бригади В. Бадова у виконання завдань четвертого року й одинадцятої п'ятирічки в цілому розповідає партгрупорг бригади І. Г. Паламарчук.

у нашому колективі таким не місце! Ось коли пробуджувалося в бригаді здорове самолюбство: кращі повинні бути кращими в усьому!

Про це прагнення молодих виробничників свідчить і листок із соціалістичними зобов'язаннями, які було прийнято на поточний рік. Рядок, у якому говориться: «Довести здатну продукцію з першого пред'явлення до 100 процентів» — вже став свого роду еталоном, якого бригада дотримується постійно. Адже ми працюємо з особистим клеймом, без відділу технічного

контролю. Тож високу довіру виправдовуємо.

Добитися підвищення продуктивності праці — ключове наше завдання. Адже, піднявши на вищий рівень цей показник (саме на 8 процентів), ми успішно виконаємо такі пункти соціалістичних зобов'язань, як виробництво надпланової продукції на 5,3 тисячі карбованців, забезпечення 100-процентного приросту обсягу товарної продукції і зниження трудомісткості процесів на 1940 людино-годин.

Перший крок до успіху було зроблено ще минулого року — за рахунок введення в дію двох ал-

мазно-розточних верстатів. Вони дозволили вивільнити для інших операцій двох робітників і дали економічний ефект 12 385 карбованців.

Цього року бригадир В. Л. Бадов запропонував ще одну новинку — слюсарний верстат. Цей винахід допоміг у головному — тепер автоматизовано фінальну операцію обробки плат до гідронасосів, найтрудомісткішу операцію, якою займалося вручну сім чоловік. Нині на ній задіяно лише двоє робітників. Економічний же ефект склав 11 557 карбованців.

Я впевнений: ці нововведення в нашому цеху — не межа у винахідницькій творчості бригадира, аського колективу. Тому що вдосконалення само по собі обмежень не має. І однією з ефективних форм участі молоді в прискоренні науково-технічного прогресу, впровадженні засобів механізації, ліквідації ручної праці є раціоналізаторство і винахідництво — ось один з найважливіших рядків зобов'язань бригади. І саме високого рівня автоматизації всіх процесів, безвідмовності верстатів прагнемо добиватися повсякденно. Це вважасмо важливим важелем у зростанні продуктивності праці, ефективності роботи.

Нині колектив бригади, включившись у соціалістичне змагання по гідній зустрічі 60-річчя присвоєння Ленінському комсомолу імені В. І. Леніна, трудиться в рахунок травня. Взятий з початку року темп не знижуємо.

І. ПАЛАМАРЧУК, партгрупорг бригади слюсарів заводу «Гідросила».

Гарний настрій у бригаді бригадирів-в'язальниць Кіровоградської фабрики «Індустріотаж» Валентини Гарнуші та Людмили Сороки (на знімку зліва направо): співробітництво приносить їм задоволення. Молоді в'язальниці з року в рік виконують виробничі плани на сто процентів і стають кращими у соціалістичному змаганні.

Успішно працює і весь колектив фабрики. Минулого року обсяг реалізації побутових послуг склав 320,6 тисячі карбованців (при плані 287). За два місяці цього року побутові послуги реалізовано вже на 102,2 процента.

Фото В. ГРИБА.

АВТОРИТЕТ ПЕРВИННОЇ

У ПОШУКУ

Не ступають гарячими цехами завод — він закінчив сезон цукроваріння. Та до прохідної рановранці йдуть робітники. Вони ремонтують обладнання. Готуються до наступного сезону. Чимало турбот інші і в комсомольському секретарі Капітанівського цукрокомбінату Л. Сіренко, комсомольських активістів. Зустріли секретар з молодіжкою робітницею Любою Дворніченко.

— Випускаємо «Комсомольський прожектор», — говорить Люба. — Ознайомся, можливо, щось порадиш. Декого похвалюю, а кого й «пропосичу». Критика в основному буде на адресу тих, хто на території заводу абияк вивантажував залізо: його сортувати треба...

— От і добре, Любашо, — відповідає Л. Сіренко. — Підійду обов'язково, а ти

сьогодні не забудь про релікцію хорового.

Майже три місяці тому партком комбінату не вагаючись довірив Любіві Сіренко місце директора заводського клубу. Турбот стало ще більше. Комсомольському ватажкові допомогло вміння співати, декламувати.

Пам'ятним був період підготовки до святкування 40-річчя визволення Капітанівки радянськими воїнами від німецько-фашистських загарбників. У селіщі є чимало ветеранів війни і праці. Працює хор ветеранів при селищному клубі. Ветерани вступлять зі сцени заводського клубу, проспівують свої улюблені пісні. Але ж треба порадувати і їх цікавим концертом, сказати на їх адресу хороше, душевне слово. І Люба ставить агітбригаді завдання: вивчити пісні, присвячені пам'ятній даті, кращим

аматорам розучити літературні твори, в яких славляться наша армія, радянський народ. Сама ж воїнам-визволителям піднесе хліб-сіль на вишиваному рушникові, живі квіти. Як ознаку найвищої поваги та любові до тих, хто не шкодував ні життя, ні сил у часи жорстоких боїв за Капітанівку, за перемогу.

Люба прийшла в Капітанівку в 1972 році. Сумлінно працювала на цукрозаводі. А в 1979 році була обрана секретарем комітету комсомолу цукрокомбінату.

На календарі — весна, але зима білими килимами простеливши дороги, морозами нагадує про себе. Люба радіє дим білим латиним сніжинкам. Радіє, бо знає, що на колгоспні поля більше настане снігу, а значить, буде більше врожаю. Радіє ще й тому, що навесні в похід за урожаєм поряд з ветеранами виру-

шать і комсомольці. Серед них є немало хороших хліборобів.

...Повертаючись пізно ввечері додому, Люба підсумовує зроблене за день, пригадує, що говорилося на останніх комсомольських зборах, присвячених обговоренню матеріалів грудневого (1983 р.) та позачергового лютого (1984 р.) пленумів ЦК КПРС та завданням комсомольської організації, що випливають з рішень Пленумів. У тому, що цукрокомбінат попрацював краще, ніж у 1982 році, є заслуга і молоді. Праця окремих комсомольців і молодих комуністів була відзначена. Ось уже три роки підтримує молодого комуніста Миколи Однокоза лідирів у змаганні у період цукроваріння, не зважаючи на темпів і під час підготовки обладнання до виробничого сезону.

Успіхам сприяло й те, що чимало комсомольців прийнято до лав КПРС; відповідальність спільно підвищилася. Віктор Олійник, який відповідає за роботу «Комсомольського прожектора», групкомсорг Галина «Сташенко», електрик у зміні Миколи Однокоза, Петро Фартушний та інші пройшли школу комсомолу і стали членами КПРС. Там, на виробництві, впроваднюються не лише кріпильні цукру, а й кристали добрих справ, риси характеру людей.

Завтра комсомольський ватажок зустрітеться з секретарем парткому комбінату Сергієм Миколайовичем Кімнатним, секретарем заводської парторганізації Євгенієм Пилипівною Самойленко. Порадяться, як провести збори, присвячені 20-річчю присвоєння заводу високого звання колективу комуністичної праці.

В. ШУЛЬГА,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
Новоміргородський район.

Оголошено конкурс

Комісія ЦК ЛКСМ України по присудженні Республіканської премії імені комсомолу України за кращу наукову студентську роботу оголошує прийом робіт на здобуття премії 1984 року.

На розгляд приймаються наукові праці, виконані студентами денних, вечірніх та заочних відділень вузів республіки, творчими науково-технічними студентськими об'єднаннями.

Для участі в конкурсі допускаються, як правило, студентські наукові праці, відзначені дипломами I ступеня республіканського конкурсу з природознавчих, технічних і гуманітарних наук, Всесоюзного конкурсу з суспільних наук, історії ВЛКСМ і міжнародного молодіжного руху.

Матеріали відповідно до положення про конкурс направляються до 1 травня 1984 року за адресою: 252018, м. Київ, пл. Катерининська, 1, ЦК ЛКСМУ.

«З ДОСВІДУ ДРУЗІВ»

Щомісячне видання газети «Добруджанська трибуна» для молоді «Пламчк» («Полум'я») першого березня ц. р. ознайомило читачів зі змістом ряду виступів газети «Молодий комунар». Зокрема, докладно висвітлено обговорення проекту ЦК КПРС «Основні напрями реформи загальноосвітньої та професійної школи», в якому взяли участь даїчі Герой Соціалістичної Праці Олександр Гіталов, вчитель Гайворонської середньої

школи № 1, кандидат педагогічних наук Арон Резнік та інші.

Під назвою «Літопис Великої Вітчизняної» окружна газета повідомляє про матеріали «Молодого комунара», присвячені 40-річчю визволення Кіровоградщини від фашистських загарбників, відзначаючи кілька виступів, які викликають особливий інтерес.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ШЕФСТВО

У своїй статті, присвяченій боротьбі за поліпшення якості роботи, секретар окружного комітету Димитрівської Комуністичної Спільноти Молоді Димитр Дімов наголосив на необхідності широкого використання досвіду комсомольсько-моло-

діжних трудових колективів заводів і фабрик імені Клементія Готвальда, імені Георгія Сотинова, «Пластхім», «Жаккард», «Мир» та інших.

На честь національної партійної конференції, — пише Димитр Дімов, — окружком ДКСМ узяв шефство над службами торгівлі, побутових послуг і туризму, добиваючись високої якості обслуговування населення та гостей Добруджі. Розроблена конкретна програма практичної реалізації цього шефства у сфері послуг в окружному центрі, в інших містах і населених пунктах.

ШЛЯХАМИ ГЕРОІВ-ЗЕМЛЯКІВ

Готуючись урочисто відзначити 40-річчя перемоги

соціалістичної революції в Болгарії, визволення її від фашистського поневолення, група в складі 12 учителів-комсомольців з міста Каварна взяла участь у туристичному поході по шляхах героїв-земляків з партизанської бригади «Челінец». Комсомольці ґрунтовно ознайомилися із бойовими шляхами народних месників, побували в сільських музеях.

Пам'ять про мужніх синів рідної землі свято бережуть нові покоління добруджанців. Багато документів зберігається в меморіальному комплексі, присвяченому народним героям, які загинули у боротьбі проти фашизму.

За матеріалами толбукінської окружної газети «Добруджанська трибуна» добірку підготував Н. ДОБРИН.

Дорогами війни, дорогами труда

Творчі відрядження на заводи, в колгоспи і радгоспи мають для митців надзвичайно важливе значення. Тільки безпосередньо в колективах, серед людей праці перед художником сповна розкривається те, що складає основу їхнього буття, те, чим вони живуть. Це яскраво підтвердила щойно відкрита у приміщенні Бобринецького сільськогосподарського технікуму звітна виставка творів групи художників України, присвячена 40-річчю визволення Бобринця і району від німецько-фашистських загарбників.

Тривалий час працювали в господарствах району митці М. Г. Бондаренко, А. Ю. Мацієвський, М. В. Надеждин, П. П. Чакір, В. О. Резніков. Вдумливе вивчення життя, прагнення по-своєму осмислити дійсність допомогли художникам яскраво розповісти про будні трудівників, розкрити напружений ритм творчої праці народу.

Значне місце в творчості митців займає і тема Великої Вітчизняної війни. Пройшов її дорогами і учасник виставки М. Г.

Бондаренко. У його роботах за конкретними фактами проступає узагальнений образ радянського воїна-переможця. Такими творами стали «Солдати Великої Вітчизняної», «Подруги», біля яких подовгу затримуються відвідувачі. А. Ю. Мацієвський виставив бюсти Героїв Радянського Союзу Д. М. Осадчого та І. С. Індіка.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ,
Бобринецький район.

Урок профорієнтації

Недавно у Спаській середній школі відбулася зустріч старшокласників з людьми різних сільськогосподарських професій, керівниками і провідними спеціалістами місцевого колгоспу «Новотнева революція».

Відкрив зустріч секретар парткому господарства А. Ф. Бердний. Він розповів про досягнення колгоспу за останні роки, накреслив перспективи розвитку на майбутнє. Голова виконкому сільської Ради народних депутатів Т. Я. Коваленко розказав про побутове обслуговування жителів села. На зустрічі виступили чабан Т. М. Клівер, доярка О. Я. Січкар, тонар М. П. Шопеленко, головний агроном І. А. Липовий, бригадир тракторної бригади М. Г. Ляхівець та інші.

У кінці зустрічі старшокласники виступили перед односельцями з концертом.

Л. ШЕПЕЛЕНКО,
секретар партійної організації Спаської середньої школи,
Новгородківський район.

У дитячому яслах-садку Онуфріївки для Наталки Баклан дорогими і рідними стали малюнки. Це їм вона прищеплює любов до праці, до природи рідного краю, навчає розуміти мистецтво, виховує мужніми й здоровими. Баче Наталя своїх найменшеньких вихованців й у дитячій назидці. А ще діти самі пишуть назви, збирають їх у красиво оформлені альбоми. Люблять дошкільнята свою виховательку, поважають колеги Наташу за сумлінність.

На знімку: вихователь-методист дитсадка смт Онуфріївки Наталя БАКЛАН.

Фото М. САВЕНКА.

ДО 40-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ ПЕРЕМОГИ

Ще рік тому це погруддя було в майстерні кіровоградського скульптора члена Спільноти художників СРСР А. Ю. Мацієвського. Нині воно відите в бронзі і встановлене на постамент в Новоукраїнці. Пам'ятник нагородив О. Д. Соколова, якого закатували фашисти, відкрито в день святкування 40-річчя визволення міста від гітлерівських загарбників.

На знімку: А. Ю. МАЦІЄВСЬКИЙ біля погруддя О. Д. Соколова.

Навічно в пам'яті

У парку Вічної Слави в центрі Новоукраїнки споруджено пам'ятник. На п'єдесталі стоїть бронзовий солдат з вінком у руці. Він у скорботі схилив голову над могилою, покритою кам'яною плитою. Тут, у братській могилі, сплять вічним сном радянські воїни, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

Біля підніжжя пам'ятника завжди плам'яють квіти. Вдячні жителі, дорослі і діти, кладуть їх тут у будні і свята. Біля пам'ятника часто проводяться лінійки слави, збори піонерських дружин шкіл міста.

В пам'яті новоукраїнців навік закарбувався день 17 березня 1944 року, коли місто було визволене від фашистів. Жителі району радісно зустрічали воїнів-визволителів. За відмінні бойові дії 13 гвардійська Полтавська ордену Леніна Червонопрапорна стрілецька дивізія була нагороджена орденом Суворова II ступеня, 95 гвардійська Полтавська стрілецька дивізія — орденом Богдана Хмельницького. На бойовому прапорі 50-ї Запорізько-Кіровоградської стрілецької дивізії

Л. КУГЕЛЬ,
вчитель Новоукраїнської СШ № 6, відмінник народної освіти УРСР.

Кор.: Володимире Іоновичу, утримувати першість сьогодні нелегко?

В. І. Бадіян: Бути першим завжди нелегко. У нашому районі знаходиться в експлуатації 26 котельень, із них — 23 газифіковані, які обслуговують близько 220 чоловік. Як бачите, служба чимала і досить важка, щоб усі котельні працювали як один механізм, справді нелегко. Треба сказати, що найважливіший показник у соціалістичному змаганні — це безперервність теплопостачання. Однак не менш важливі й інші: економічність показників, якісного обслуговування споживачів теплом, охорони праці, техніки безпеки, естетики обслуговування... Найкраще з цими завданнями справляється дільниця майстра Олександра Петровича Лопушенка.

Кор.: Олександр Петровичу, що сприяє успіхам? О. П. Лопушенко: Брига-

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА І ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

ЩОБ У КВАРТИРАХ БУЛО ТЕПЛО

На перший погляд у працівників житлово-комунального господарства ніби відсутня напруженість праці, оскільки тут немає конвейєрів, плану виробітку продукції. Проте це на перший погляд. Комунальники покликані своєю працею приносити людям радість і хороший настрій. А це не менш важливо і відповідально.

З добрими показниками зустрічають своє професійне свято працівники обласного виробничого об'єднання «Кіровоградтепломережа». Перше місце у соціалістичному змаганні серед теплових районів виробничого об'єднання неодноразово займає Південний. Наш позаштатний кореспондент Людмила Крамаренко зустрілася з начальником Південного району В. І. Бадієм і секретарем цехового партбюро О. П. Лопушенком і попросила їх відповісти на кілька запитань.

Вважаю, що велику роль в успішній підбірці освоєння суміжних професій, коли в разі необхідності лаборанта, наприклад, може замінити машиніст котлів і навпаки. У нас таких працівників чимало, серед них Любов Палата, Людмила Трефо.

Кор.: Чи є і на вашому

контор, де не закриваються підвальні приміщення, де не заклеєні вікна. Деякі підвали заливні водою з вини управління водопровідно-каналізаційного господарства. Водогоздити і тепла мережа ЖKK «Кіровоградтепломережа» (це у мікрорайоні «Будівельник») Теплова інспекція нашого об'єднання неодноразово направляла на їхню адресу розпорядження, телефонограми, але результатів ще чекаємо.

Кор.: І останнє запитання: які завдання ставите собі на нинішній рік?

В. І. Бадіян: Про одне ми повинні дбати щороку — аби у квартирах людям було тепло. Відповідаючи діло на рішення грудневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, добиватимемося зниження собівартості однієї гектокалорії витраченої теплової енергії. А для цього слід ще активніше розгорнути змагання між дільницями.

У минулому випуску «Клубу молоді сім'ї» ми запропонували тему для розмови. Чому жінки залишаються самотніми? Сьогодні свою думку з цього приводу висловлюють представники сильної статі.

Знайдіть одне одного

Прочитав «Запрошення до розмови» і зрозумів: мова йде саме про таких чоловіків, як я.

Трохи про себе. Мені 26. Неодружений. Працюю на роботі, яку з повним правом називаю улюбленою. Неуваги жінок до себе не відчуваю. А от одружитися не можу. І лише останнім часом зрозумів: таким, як я, вдало одружитися тепер дуже важко. Тепер мені ясно: ті недоліки, що я раніше бачив у жінках, були несуттєві. І мій я, повинен був одружитися, тим більше на тій, яку палко й по-справжньому любив.

Щодо думки автора листа, що будинок «старі холостяки» шукають молодих — не згоден. Я б, наприклад, одружився й на 23—25-річній, але з однією умовою: якби полюбила. Полюбила попри всі недоліки. Адже не можу я одержувати насолоди лише від кохання розумної жінки, яка добре шие, в'яже, готує.

А. ШПАК.

м. Кіровоград.

Головне —

моральний затишок

Я спробую відповісти на останнє запитання, поставлене у листі В. Луценка: чому в чоловіків нерідко відсутнє всяке бажання створювати сім'ю. Та тому, що з таких жінок, як він описав — гарних, розумних, матеріально незалежних — дружини виходять, м'яко кажучи, не дуже. Та ж Олена смачно готує, шие, в'яже. Але ж вона робить усе це не з усьогомленою необхідності, а досколу, тобто виникне ба-

жання — спече піріг, а їй — то повечеряє у ідеальній та й у кіно подається. А в сім'ї так не завжди виходить. От і починають нервувати, домашня робота стає обтяжливою, здається перешкодою для якогось іншого життя — цікавішого, змістовнішого, справжнього, як їм здається.

А ми, чоловіки, хочемо бачити біля себе не роздратовану миттям підлоги особу, а привітну, врівноважену жінку, котра вміє створити в домі не тільки побутовий, а й моральний затишок.

О. ДМИТРИЄВ.
м. Кіровоград.

Кого вибираємо?

Питання, яке порушила газета в «Клубі молоді сім'ї», важливе. Я хочу теж навести один приклад, поділитися своїми думками. В нашому будинку живе дівчина, яка п'ять років тому закінчила вуз. Сусіди питають Валентину:

— Коли ж на весілля вже покличете нас?

А вона лукавить:

— Ще мої женихи в дитсадок ходять.

Насправді ситуація досить дивна. Залившись до Валентини її однокласник. А батьки знай говорили дочці: не пара він тобі. В тебе диплом, а він шофер, постійно в брудному одязі ходить. Як з таким на люді вийти?

І Валія послухала батьків, змінила своє ставлення до хлопця. Вона шукала нареченого, «щоб був він артистом, архітектором, художником, щоб був обом'язково інтелектуалом і заробляв добрі гроші». З такими мірками Валі важко буде знайти собі супутника життя. Думаю, виходити заміж треба за ту людину, яку полюбила.

П. БОГАЧУК,
будівельник.

© КЛУБ
МОЛОДОЇ
СІМ'Ї

Молодята.

Фотохроніка ТАРС.

Ах, як би хотілося почати цю розмову так, як Карел Чапек свою п'єсу «Засіді Макропулоса» — «Описані тут події ніколи й ніде не відбувалися...». Хай би виявилися вони авторським висловом, одним із прийомів початкової прози. Та «розлуки, образи, обманні — це не тільки вірші та романи». І, мабуть, ніхто не палася бажанням пересвідчитися у бюрократичній правдивості цих слів на власному прикладі. Тоді давайте на чужому. Так, щоб його не повторити.

Віктор і Таня разом училися в технікумі. Потім почали разом ходити в бібліотеку, в кіно, до друзів, потім жадане «разом» стало бачитися поширеним на все життя. І в армії подруга була майже разом із хлопцем — пацанки переселилися додому її листи: «Збережи, мамо, щоб не загубилися десь...».

Не загубилися жоден. «Чекаю, скоріше приїдешай» — у кожному. І в останньому, надісланому за тиждень до Таніного весілля. Вона вийшла заміж за іншого.

Що ж, чоловіки не працюють — чоловіки засмучуються. Не лавіки, звичайно. І Віктору згодом знову захотілося сміятися. Над іншими. Він майже рік розсилав трьом знайомим дівчатам листи із зізнаннями в коханні, а потім потішався над шпирими відповідями наївних дівчат.

Невблаганний механізм «зло породжує зло» у даному випадку спрацював без перебоїв. Мене ображали — і я в боргу не залишуся. І в результаті — потерпіли безневинні лю-

ди. На жаль, саме вони дуже часто розплачуються за чужі невинні розбірки, за чужі невинні обиди, за чужі недотримані слова. Ось лист.

«Мені 29 років, — пише Марина П. з Добровеличківського району. — Маю сина й дочку. Чоловік мене поважає. Але на серці в мене інший. Подружилася з ним ще в дев'ятому класі. Він допо-

має похитати дітей і благає мене забути про іншого. Ми вийшли зі свого села. Є в мене сім'я, діти мають батька, а на серці залишилася та любов, яка ніколи не забувається...».

Ніколи? Але ж забула Марина про неї, коли заміжшла. І обернувся той провал у пам'яті стражданнями для її чоловіка (бо небагато радості в любові бути), для сина й

має Олександр допомогти. Але він не приїхав.

Час зупинився. Лілія не знаходила собі місця, твердила одне: «З ним щось трапилося, він так на мотоциклі ганяє». Сестра ж думала інакше і потягла Лілію на автовокзал.

«А Саша до дружини повернувся», — проколола дівчат поглядом його мати. «Але ж вона його зрадила?». — «А той чоловік почав пити, тоді й назад кинулася. Вона улюблена, підступна, а син у нас, як на горі, такий довірливий...». «А як же Лілія, він же її обіцяв?». — «То хай би не вірив!».

Ясно? Коли обманули власну дитину, її шкода, а коли чужу — так їй і треба. І такі переконання прищеплюються в сім'ї, яка найпершою покликана формувати культуру душі. І формувати тоді, коли, як кажуть, мати ще влоперек ліжка лежить. І формувати так, щоб дитина вчилася відчувати чужий біль, як свій власний.

Поряд зі мною фільм «Москва слободам не вірить» дивилися батько й син років семи. «Тату, а чому твоя плаче?» — запитував хлопчик. «Тому, що дядя негідник, він обманув її. Ну, як Толя, коли пообіцяв прийти до тебе на день народження і не прийшов». — «Я теж на нього образився, він зробив негарно...».

Завершуючи цю розмову, варто додати, що імена її «антигероїв» справжні, і лише через побоювання завдати болю ображеним людям не названо прізвищ. А назвати дуже хотілося б в обмін на їхній обман. Щоб люди знали, кому не слід вірити...

Н. ДАНИЛЕНКО.

В ОБМІН НА ОБМАН

мавав мені в навчанні, радів, коли вступила до технікуму. Провела його в армію й дала слово, що буду чекати. Він писав, приїздив у відпустку. Хотіли одружитися, але мати сказала: «Піджди, хай відслужить».

Та все вийшло по-іншому. Саме відслужив сусід, котрий часто до нас заходив, говорив батькам, що я йому подобаюся. А я на нього не звертала уваги. І тут знову мати втрутилася: «Ми його добре знаємо, він хороший, їди заміж...». Умовили. Вийшла.

А через півроку повернувся той хлопець. Боялися зустрітися з ним — соромно було. Але випадково побачилися, поговорили. Після цього я зовсім інакше стала ставитися до чоловіка, навіть розмова його мене дратувала. І на себе сердилася. Чоловік те бачив і хотів піти від нас,

дочки (бо не зігріє їхніх сердець холод у стосунках між батьками). А сама Марина... В житті є те, що необхідніше любові (справа, якій служив), важливіше (почуття обов'язку), дорожче (діти). Але вище любові нічого немає. І хто був на тій висоті, вже ніколи не почуватиметься щастливим униз. Марина ж опинилася там в обмін на свій обман...

Гостюючи в Кіровограді у сестри, Лілія познайомилася з Олександром С.

Час минав. Олександр признався, що жонатий, має дитину, що дружинка покинула його заради іншого. Але спільне життя з Лілею залікувало б цю його рану... Поїхали до Ліліних батьків. Там разом вирішили, що житимуть молоді в Кіровограді.

Час летів. Лілія розраховувалася з роботою, переїхала з речами до сестри. Удвох знайшли квартиру для сімейних, з роботою

Думаєш, я й тут тебе не знайду!...
Мал. В. ПОСТОЄННА.

Старт

△ СХОДИЖЕННЯ — ДЮСШ
△ ШАХИ — ГРА ДЛЯ ЮНИХ
△ «ЗОЛОТІ ОЧКИ» ОЛЬГИ
КЛИМОВСЬКОЇ

З кожним роком кількість юних спортсменів, що підвищують свою майстерність у нашій ДЮСШ, зростає. Нині тут працює 28 груп початкової підготовки, 22 тренувальні і дві групи спортивного вдосконалення. В них — 457 школярів різного віку. Три наші вихованці стали торік майстрами спорту, 5 — кандидатами в майстри, 18 — першорозрядниками, 304 виконали нормативи масових розрядів.

Помітні успіхи у відділенні, яке очолює заслужений тренер РРФСР Е. І. Нечай. Разом зі своїми колегами він підготував 2 майстри спорту (Олена Калайда та Наталя Дейкун), 5 кандидатів у майстри.

Чи не найпопулярніше в нас плавання. Цим видом спорту займається 266 хлопчиків і дівчаток. Вихованець тренера В. В. Манька восьмикласник Сергій Пальчиков, наприклад, увійшов торік до десятку кращих плавців України. Він виконав норматив майстра спорту, успішно виступав на республіканських і обласних змаганнях. Ось і цими днями з Тули надійшло повідомлення: на всесоюзному турнірі з плавання на призи «Комсомольської правди» Сергій переміг у двох видах програми — плаванні на спині на 100 і 200 метрів.

Не один рік треба працювати, щоб виконати високий норматив із легкої атлетики. Але у відділенні з цього виду спорту (його очолює В. М. Бадюва) із 116 юних спортсменів 91 стали розрядниками. Найбільш успішно виступав Олег Лопатін. Він був призером на першості УкРради «Буревісника», кубковому турнірі юних легкоатлетів республіки. Лідирують у своїх групах Петро Ляхман, Світлана Жаровська, Андрій Білий, Сергій Лисенко та Анатолій Беленський.

У ДЮСШ приходять не лише ті, хто вже кілька років тренується під керівництвом досвідчених фахівців.

Періодично зустрічаємо тут студентів, робітників, учнів профтехучилищ. Для молодших школярів створені абонементні групи з плавання. Крім того, наш басейн орендують різні товариства і відомства, колективи фізкультури. Тут постійно працюють активісти Товариства рятування на водах. За рік у басейні навчилися плавати більше 3600 дітей.

Республіканський спорткомітет підбив підсумки змагання колективів спортивних комплексів за підвищення ефективності і якості їх роботи. Серед переможців — спорткомплекс ДЮСШ Кіровоградського облспорткомітету.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

Наш резерв

Наші тренери постійно обслуговують різні обласні змагання за видами спорту, турніри з багатоборства ГПО. У вихідні ми влаштовуємо відкриті змагання на першість ДЮСШ.

матчові зустрічі зі спортсменами інших шкіл, а влітку згуртуємо дітей у спортивно-оздоровчих таборах.

Завдяки ефективному використанню басейну,

легкоатлетичного манежу, гімнастичних залів минулого року в нас була зареєстрована рекордна цифра — майже 440 тисяч людино-відвідувань. Тільки нормативи ГПО тут складало більше 43 тисяч чоловік різного віку.

У цьому олімпійському році колектив нашої ДЮСШ взяв підвищені зобов'язання. Орієнтир — на якісний показник у роботі. Конкретна віддача має бути щодня. З увагою ми ставимось до кожного початківця. Але особлива турбота про тих, хто приїде на зміну чемпіонам і рекордсменам. Тож так прискільки і принципово визначають завтрашню висоту для своїх вихованців тренери. Визначають і ведуть школярів до її здолання.

Л. СМІРНОВА,
запуч ДЮСШ обл-
спорткомітету.

В гімнастичному залі ДЮСШ облспорткомітету три дні змагались найсильніші юні гімнасти області 1972—75 років народження на кубок «Надія». Серед спортсменів, що виступали за програмою кандидатів у майстри спорту, найвищу суму балів в багатоборстві набрала учениця 4 класу Кіровоградської восьмичасової школи № 12 Наталія Задорожня. В групі першорозрядниць на вищу сходинку п'єдесталу пошани піднялась Світлана Скрипчун (СШ № 6 м. Кіровограда). В командному заліку перемогла збірна команда № 1 ДЮСШ облспорткомітету (тренер Е. І. Нечай) в складі Наталії Задорожньої, Оксани Лип, Лесі Дудник та Мілени Павліч.

На знімках: С. СКРИПЧУН; збірна № 1 ДЮСШ облспорткомітету.
Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ВІД МАСОВОСТІ — ДО МАЙСТЕРНОСТІ

ХТО У ЗБІРНИЙ?

Недавно закінчився чемпіонат області з шахів серед чоловіків. У ньому взяли участь 30 шахістів з трьох міст і 10 районів області. З однаковою кількістю очок (по 7,5 з 9 можливих) закінчили змагання два спортсмени — кіровоградські дев'ятикласники Сергій Лисенко та Ігор Волков. Але в Лисенка кращий коефіцієнт, тож йому й присуджено перше місце.

Цей турнір провадився за новим положенням (обмежувався вік учасників). До змагання допускались майстри спорту — до 35, кандидати в майстри і першорозрядники — до 22, другорозрядники — до 17 років. Таке нововведення дало змогу продемонструвати свою майстерність здібним молодим шахістам. І в той же час організатори першості змогли перевірити рівень їх підготовленості. Як з'ясувалося, на місцях навчально-тренувальної роботи з юними спортсменами ведеться безсистемно. Тож, мабуть, не було кого послати на цей турнір зі Світловодська, ІІ районів області, з колективів «Буревісника», «Динамо», «Трудових резервів», «Локомотива».

А не трапилося б тому, що раніше у відповідальних змаганнях брали участь одні й ті ж шахісти — здебільшого з числа ветеранів. На республіканських змаганнях збірна Кіровоградщини не може піднятися вище 21 місця. Члени нашої збірної в області вважаються канди-

датами в майстри, але коли зустрічаються зі своїми суперниками, то не підтверджують нормативу.

Чому ж не омолоджують збірну? Звичайно, за короткий проміжок часу проблеми ми, звісно, не розв'яжемо. В інших областях при ДЮСШ відкриваються відділення шахів. У нас же їх немає. Тож кіровоградські школярі не виступають на турнірах, що влаштовує Міністерство освіти УРСР. У багатьох юних шахістів (навіть у тих, що взяли шойно участь в обласній першості) слабка теоретична підготовка.

Час створити секції при дитячо-підліткових клубах за місцем проживання, організувати масові змагання серед піонерських дружин на призи «Біла тура».

Але знову ж таки тут виникає проблема: хто готуватиме юних до цих поєдинків? Ветерани-шахісти поки що не стали справжніми наставниками школярів, передусім прагнуть взяти участь в турнірах особисто. А хто ж приїде їм на зміну?

Нині в області близько 50 кандидатів у майстри з шахів. До липня наша федерація вирішила провести їх перетестування. Нове положення про обласні і республіканські змагання відкрило двері до сходження молодим.

Г. ДУБІВКА,
заступник голови обласної федерації шахів.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

Особисто - командна першість області з класичної боротьби два дні проходила в Будинку фізкультури Кіровоградського спортклубу «Зірка». Своєю майстерністю демонстрували понад вісімдесят юнаків 1967—68 років народження. Вперше провели поєдинки і вийшли переможцями в своїх вагових категоріях Олег Ченанов, Віктор Яценко, Олег Шевченко, Віктор Василенко, Ігор Кемальман (ості із спортклубу «Зірка»), Анатолій Кравченко, Олег Трегубенко з Новоукраїни, Валерій Гирнич та Руслан Марнов з «Буревісника», світловодці Костянтин Давін і Ігор Смоляни.

У командному заліку серед спортивних товариств перемогу здобули атлети обласного відділу народної освіти, другими призерами стали авангардівці, третіми борці студентського товариства «Буревісник».

У турнірі дитячо-юнацьких спортивних шкіл найоміща сходинка п'єдесталу пошани дісталася юнакам спортклубу «Зірка».

БАСКЕТБОЛ. Господарі майданчика — студенти

Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна стали переможцями чемпіонату УкРради ДСТ «Буревісник» з баскетболу серед жіночих команд другої групи. Одержавши 10 перемог у проведених 10 матчах, наші землячки під керівництвом тренера Віктора Дубіна разом з другими призерами (баскетболістками Ворошиловграда) здобули право боротись за звання найсильнішої студентської команди республіки серед спортивних клубів першої групи.

КУЛЬОВА СТРІЛЬБА

У Ленінграді відбулась першість центральної ради ДСТ «Буревісник» з кульової стрільби. В складі збірної команди України виступали й кіровоградці — студенти першого курсу електромеханічного факультету Інституту сільськогосподарського машинобудування Ольга Климовська і Вадим Халдєєв. Климовська стала чемпіонкою, виконуючи вправу МП-5. Її результат — 582 очка з 600 можливих. Ольга вперше виконала норматив майстра спорту СРСР. В її успіхах чимала заслуга тренера Ігоря Четвертака.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

ПОНЕДІЛОК

19 БЕРЕЗНЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час» 8.35 — Фільм — дитячий «Фантазія Веселуха». 1 і 2 серії. 10.40 — У світі тварин. 11.40 — Новини. 14.30 — Новини. 16.50 — Документальний фільм

ми телестудії країни. «Всюду починає», «Тепло землі». 15.45 — Концерт симфонічного оркестру Московської філармонії. 16.20 — Новини. 16.25 — Знай і умій. Науково-познавальна передача для школярів. 17.10 — Документальний телефільм «Допли пам'яті». 17.40 — Концерт Державного Закарпатського народного хору УРСР. 18.25 — Обговорюємо проект ЦК КПРС про шкільну реформу. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Мультифільм «Синичка на лані». 19.10 — Діла і люди. Про поліпшення якості товарів народ-

ного споживання на підприємствах легкої промисловості. 19.45 — Телефільм «Допли дорога в днюх». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Документальний екран. Кінододаток. До 30-річчя початку освоєння цілини. 22.05 — Чемпіонат СРСР з важкої атлетики. 22.50 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Грані пізнання. Нові відкриття вчених-археологів. 11.15 — Народні таланти. 11.45 — Доброго вам здоров'я. 12.25 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Срібний

дзвіночок. 16.30 — Телефільм. 16.55 — Фанти свідчать. «Ізраїль. Курсом мілітаризму і агресії». 17.30 — Екран молодих. «Сучасник». 18.00 — Зелений вогник. 18.30 — Концертний зал «Дружба». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Правила без вилітків. 20.00 — «День за днем». (Кіровоград). 20.10 — «Про себе». Нарис про вчительку Ватутинської середньої школи № 1 Черкаської області, заслужену вчительку УРСР М. І. Шемєну. 20.40 — На добраніч, діти. 21.00 — «Час». 21.35 — Відеофільм «Від коліски —

на все життя». 22.25 — Новини. ▲ ЦТ (II програма) 8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм «Віда миської мейні». 8.35, 9.35 — Фізика. 7 кл. 9.05 — Російська мова. 10.05 — Російська народна пісня (календарні). 10.35, 11.35 — М. Шолохов. «Піднята цілина». 10 кл. 11.05 — Наука і життя. 12.05 — Історія. 7 кл. 12.35 — Природознавство. 2 кл. 12.55 — Науково-популярний фільм «Там, де нема доріг...». 13.10 — Фредерік Шопен. 13.40 — Тисячолітня бібліотека. В. І. Ленін. «Як організувати

змагання?». 14.05 — Драматургія і театр. В. Ролан та його герої. 15.05 — Новини. 18.00 — Новини. 18.15 — Чемпіонат СР УР з біатлону. Естафета «Х7,5 км. 19.00 — Співу Радянському Союзу! 20.00 — Вечірня казка. «Чарівник смирного міста». 20.15 — Міжнародна панорама. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Колі дерева були великими». 23.05 — Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патристичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

ВК 03004

Обсяг 0,5 друк. арш. Індекс 81103.

Зам. № 149.

Тираж 58075.

Газета виходить у п'ятницю, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.